

РЕШЕНИЕ

№ 24253

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 03.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10142** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба с вх. № 53-04-590/27.08.2024г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчно –осигурителна практика /Д“ОДОП“/ -С. при Централно управление /ЦУ/ на Национална агенция по приходите/НАП/, подадена от „Векиинженеринг“ ООД с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление и седалище – [населено място], [улица][жилищен адрес] офис № 3, представлявано от управителя Н. П. Д. срещу Ревизионен акт № Р-22221023003152-091-001/08.05.2024 г., издаден от Д. Б. К. – орган , възложил ревизията и З. И. Цвеклева – ръководител на ревизията, в частта на установените данъчни задължения по ЗДДС, която е потвърдена с Решение № 1095/08.08.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С..

Жалбоподателят твърди, че РА в оспорената му част, досежно установените задължения по ЗДДС е незаконосъобразен, тъй като не са били налице предпоставките на чл.122 от ДОПК за провеждане на ревизия по особения ред. Неправилно органите по приходите са преценили характера и стопанското значение на сключения между жалбоподателя и „Максремонт“ ЕООД договор за ползване и стопанисване на търговски обект от 10.07.2020 г. При определяне на данъчната основа, ревизиращият екип не е взел предвид евентуално неотчетени разходи от „Векиинженеринг“ ООД, поради което същата е определена неправилно. Оспорва се и конкретната определена пазарна цена на пропуснатия за реализиране от жалбоподателя наем, тъй като експертизата, изготвена в хода на ревизията не е придружена с доказателства за наличието на специални знания на експерта. Иска се отмяна на РА в частта за установените задължения по ЗДДС.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се представлява и не изразява становище по жалбата. Не претендира разноси .

Ответникът – Директорът на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт И., оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли същата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 22.05.2024 г. Жалбата до директора на Д“ОДОП“- С. при ЦУ на НАП е подадена на 05.06.2024 г. /вх. № 70-00-1077 по описа на ТД на НАП -С./. Решение № 1095/08.08.2024 г. на Директора на Д“ОДОП“ С. е връчено по електронен път на жалбоподателя на 12.08.2024г. Жалба с вх.№ 53-04-590/27.08.2024г. по описа на Д“ОДОП“ С. е подадена на 26.08.2024 г. /лист 103 от делото/ т.е. в законоустановения 14-дневен срок, поради което е допустима за разглеждане.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна- участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед N.P-22221023003152-020-001/29.05.2023 г., връчена на 14.06.2023 г.

по електронен път, изменена със Заповеди № P-22221023003152-020-002/14.09.2023

г. и № P-22221023003152-020-003/14.09.2023 г., издадени от Д.

Б. К., на длъжност началник сектор при ТД на НАП В., оправомощена със Заповед № РД-91-

379/04.05.2023 г. на Директора на ТД на НАП С. и Заповеди № 3-ЦУ-869 от 03.05.2023 г. и № 3-ЦУ-1060/26.05.2023 г. на

зам. изпълнителния директор на НАП, е

възложено извършването на ревизия на „ВЕКИНЖЕНЕРИНГ“ ООД за определяне на задължения по ЗДДС за периодите 01.08.2020 г. — 31.12.2022 г. и по Закона за корпоративното подоходно облагане

/ЗКПО/ за корпоративен данък /КД/ за периодите 01.01.2018 г. — 31.12.2018 г. и 01.01.2020 г. — 3

1.12.2022 г. С трета по ред заповед № P-22221023003152-020-003/06.11.2023 г., издадена от Д. Б.

К., надлежно оправомощена въз основа на Заповед №P-22221023003152-

ЗИД-001/06.11.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП — Г. Д., в качеството на заместни

к на изп. директор на НАП, оправомощен със Заповед № 3ЦУ—ОПР-38/, е удължен срокът на

ревизията до 14.02.2024 г. / лист 28-31 от делото/

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № P- 22221023003152-092-

001/28.02.2024 г. Срещу РД е подадено писмено възражение, което е разгледано подробно в

ревизионния акт и е прието като процесуално допустимо, но по същество за неоснователно.

С издадения РА № P-22221023003152-091 -001/08.05.2024 г., от Д. Боянова К., на длъжност

началник сектор при ТД на НАП В. – орган, възложил ревизията и З. И. Цвеклева на длъжност

главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. –ръководител на ревизията са установени

данъчни задължения по ЗДДС в размер на 3 779,79

лева. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху

данъци, такси и други подобни държавни

вземания (ЗЛДТДПДВ) са начислени лихви в размер на 1 217,75 лв.

С Решение № 1095/08.08.2024 г. на Директора на Д“ОДОП“ С. ревизионният акт е потвърден. За ревизираните 2018 г., 2020 г. и 2021 г. не са установени задължения за корпоративен данък, но е извършена корекция на декларираните счетоводните финансови резултати, но в тази част РА не се оспорва от жалбоподателя, който изрично в жалбата си е посочил, че оспорва единствено РА, с който са установени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС .

Основен предмет на дейност на жалбоподателя е предоставяне на услуги, свързани с хотелско настаняване в хотел „Зенит“, с. С., който хотелски комплекс е собственост на ревизираното лице.

В хода на ревизията са предприети процесуални действия от органите по приходите с цел изясняване на всички факти и обстоятелства. Проверена е на място в офиса на жалбоподателя счетоводната и търговската му документация, касаеща ревизирания период.

С Протокол № Р-22221023003152-ППД-001/08.08.2023 г. са приобщени събраните доказателства в хода на извършена проверка на ревизираното лице с универсален идентификационен номер /УИН/ П-22221022179172.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „ МАКСРЕМОНТ“ ЕООД с ЕИК 202242221 /с ново наименование „НЮИНА ТРЕЙД“ ЕООД/, резултатите от която са обективирани в Протокол от извършена насрещна проверка с № П-22221024017942-141-001/15.02.2024 г.

Установено е, че жалбоподателят не е подал годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2021 г., не е представил всички счетоводни документи и справки –регистри за 2018 г. и не е отчетел приходи във връзка с издадени от него фактури. Ревизиращите са посочили в РА, че са налице предпоставките на чл.122 ал.1 т.1, т.2, т. 4 и т.5 от ДОПК и в тази връзка на жалбоподателя е връчено уведомление на 26.09.2023 г., с което му е съобщено , че данъчната основа за облагане с корпоративен данък и данък добавена стойност за ревизираните данъчни периоди, ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. В определения с уведомлението 14-дневен срок за вземане на становище и представяне на доказателства, не е представена декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК

и изисканите доказателства. Дадени са писмени обяснения от жалбоподателя, съгласно които следва да се преосмисли облагането по особения ред, тъй като той не бил приложим за дружеството. Потвърдено е, че действително са дадени частично документи, но се полагат всички усилия да се представят и останалата част от счетоводната документация.

„ Векинженеринг“ ООД е придобило на 15.11.2017г. съгласно нотариален акт №33, том III, рег. №4002, дело 414 от 15.11.2017 г. следните недвижими имоти: „ Друг жилищен терен с площ 2 356 дка, находящ се в местността БАТАЛА, съставляващо имот N 045144 по картата на землището на с. С., община С., обл. Б., ведно с построените в имота четири сгради, а именно: триетажен семеен хотел със застроена площ от 237 кв. м. и разгърната застроена площ от 711 кв.м.;

едноетажен търговски обект - ресторант със настроена площ 77 кв. м.; едноетажна спортна зала и база със застроена площ 123 кв. м.; 4. трафопост със настроена площ 2 кв. м.

Описаният хотелски комплекс с наименование „Зенит“ заедно с прилежащите постройки и съоръжения и оборудване е предоставен за временно безвъзмездно ползване и стопанисване на търговския обект съгласно сключен договор от 10.07.2020 г., с „МАКСРЕМОНТ“ ЕООД в качеството на ползвател.

С договора страните са уговорили ползвателя да ползва отдаденият му безвъзмездно имот със следните предназначения – целогодишно настаняване на гости с цел пренощуване, отдих и/или

туризъм, заедно със съответните съпътстващи услуги – ресторантьорство, фитнес, СПА –услуги. Срокът на договора е 3 години, считано от 15.07.2020 г. С договора е уговорено, че в деня на сключването му ползвателят предоставя на собственика депозит в размер на 220,00 лв., представляващи гаранция за ползването на имота и че договорът служи като разписка за предаване на сумата от 220,00 лв. в брой. Други документи във връзка с договора не са представени. Договорът е прекратен предсрочно по взаимно съгласие на 30.04.2022 г.

Органите по приходите са констатирали, че по повод сключения договор няма постъпили суми по банковата сметка на жалбоподателя, което обстоятелство не се оспорва от последния.

За периода на стопанисване на хотел „Зенит“ са регистрирани два

ЕКАФП по ЕИК на името на „МАКСРЕМОНТ“ ЕООД, първият е за

извършвана дейност като питейно заведение — снекбар, а вторият е за

обект настаняване на туристи - хотел. В обектите е развивана дейност, което е установено

от отчетените чрез ЕКАФП продажби, а именно от ЕКАФП за обект снекбар хотел

„ЗЕНИТ“, от ЕКАФП са генерирани отчети за периода от м. 02.2021 г. до м. 12.2021

г., с изключение единствено за м.11.2021 г., за които месец няма подаван отчет. По-

голям брой Z-отчети за обекта снекбар са подавани за м.07.2021 г., м. 08.2021 г. и м. 09.20

21 г.; от регистрирания ЕКАФП за обект хотел „Зенит“ ежесечно са подавани

отчети за периода от м. 08.2020 г.

до м. 04.2022 г., т.е. за целия период, през които е действал договора.

Приобщени са и писмени доказателства от

„ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ“ ЕАД и „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“

ЕООД, съгласно които на обекта на жалбоподателя са отчитани ежесечно ползвана ел. енергия и вода.

При извършена насрещна проверка на „Максремонт“ ЕООД, дружеството не е представило поисканите му документи. Същото е deregистрирано по ЗДДС на 04.01.2022 г. на основание чл.176 от ЗДДС.

По повод на сключения договор за безвъзмездно предоставяне на хотелски комплекс „Зенит“ от жалбоподателя на търговско дружество „Максремонт“ ЕООД, издателите на РА са приели, че е налице отклонение от данъчното облагане по смисъла на чл.16 ал.2 т.2 от ЗКПО. Посочили са , че е налице възмездна доставка на услуга. Жалбоподателят не е получавал други суми, освен депозит в размер на 200 лева, предаден в брой при подписване на договора. Изложен е извод, че по същността си сключения договор е за предоставяне на услуга отдаване под наем и представлява доставка на услуга с непрекъснато действие за срок от 3 години и данъчното събитие за нея възниква съгласно нормата на чл.25 ал.4 от ЗДДС – „всеки период за който е уговорено плащане се смята за отделна доставка и данъчното събитие за нея възниква на датата, на която плащането е станало дължимо.

Предвид това с РА е прието, че за всеки данъчен период по ЗДДС от влизане в сила на договора да неговото предсрочно прекратяване по взаимно съгласие е налице отделна доставка на услуга по смисъла на чл.9 от ЗДДС за отдаден под наем недвижим имот с търговско предназначение.

Отдаването под наем е облагаема доставка и на основание чл.82 ал.1, чл.86 от ЗДДС за регистрирано лице –доставчик, какъвто е жалбоподателя възниква задължение за

начисляване на ДДС.

За определяне на данъчната основа, ревизиращия екип е съобразил нормата на чл. 26 ал.7 изр. последно от ЗДДС и с надлежен акт е възложил изготвяне на оценителна експертиза при използване на някой от методите в Наредба № Н-9/ 14.08.2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарни цени/обн. ДВ бр.70/29.08.2006 г./, Резултатите от извършената експертиза са приети с протокол от ревизиращия екип. Заключение е изготвено от лицензиран експерт с придобита професионална квалификация по съдебно –счетоводни експертизи.

При определяне размера на данъчната основа органите по приходите са съобразили изцяло изготвената оценителна експертиза за пазарната стойност на наемната цена.

Пред настоящата съдебна инстанция, въпреки изричните указания на съда, за разпределение на доказателствената тежест съобразявайки разпоредбата на чл.124 ал.2 от ДОПК, дадени с Определение № 21973/01.11.2024 г., жалбоподателят не е проявил процесуална активност, не е представил доказателства и не е заявил доказателствени искания.

От правна страна:

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор– за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган и няма основания за обявяването му за нищожен.

Въз основа на издадената Заповед № РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. са определени служители да изпълняват функциите на компетентен орган по чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК, за които съгласно Заповед 3-ЦУ -869/03.05.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл.7 ал.1 и чл.8 от ДОПК, измежду които в т. I .т.5 е посочена Д. Б. К. началник – сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ при ТД на НАП В.–орган възложил ревизията на жалбоподателя. Представени са и Заповед 3-ЦУ -869/03.05.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, Заповед № 3ЦУ –ОПР-22/ 22.08.2022 г. на Зам. изпълнителния директор на НАП, както и Заповед № 3-ЦУ -1060/26.05.2023 г. на Зам. изпълнителния директор на НАП, с която в приложения към същата са посочени задължените лица, по отношение, на които следва да бъдат извършени контролни производство по реда на ДОПК.

Ревизионният акт не е опорочен, от факта че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията и като ръководител на ревизията са участвали органи по приходите от друга ТД на НАП, след като ревизията е проведена в компетентната ТД на НАП С., а възложителят е от кръга на тези по чл.12 ал.6 изр.1 от ДОПК и е определен по реда на чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК от директора на

компетентната дирекция. Включването в персоналните предели на заповедта по чл.112 ал.2 т.1 ДОПК на длъжностни лица от състава на друга териториална дирекция не е в противоречие с правилото на чл.11 ал.1 т.1 от ЗНАП. С оглед изложеното и предвид Тълкувателно решение № 3/26.06.2025 г. на ВАС по тълкувателно дело № 2/2024 г. не е нищожен оспореният ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите в ТД на НАП В., който е определен надлежно със Заповед № № РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. въз основа на посочените заповеди по чл.12 ал.6 изр.първо ДОПК и чл.10 ал.9 ЗНАП, по отношение на жалбоподателя, който е търговско дружество със седалище в С..

Решение № 1095/08.08.2024 г. също е издадено от компетентен орган – директора на Д“ОДОП“ С..

Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на запис в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на

ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити.

Съгласно чл. 160, ал. 3 от ДОПК съдът дължи произнасяне по съществото на спора, т.е. в случая дали е налице материалноправно основание за определяне на задължения за данък върху добавена стойност на жалбоподателя и ако е налице такова основание, следва да се извърши преценка дали размерът на дължимия данък е правилно определен от органите по приходите.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи оспорващият. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърденията от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл.124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирия субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл.122, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че за процесните данъчни периоди по отношение на ревизираното лице е констатирано, че са налице данни за укрити приходи/доходи, предвид неотчетени приходи от наем на предоставен за ползване и стопанисване обект – хотелски комплекс „Зенит“; „Векинженеринг“ ООД не е подал годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2021 г. и не е представил хронологичен опис на всички регистрирани стопански операции за 2018 г. и за периода 01.01.2020 – 31.07.2020 г., за да бъдат проследени и анализирани отчетените приходи, разходи.

С уведомление по чл.124 от ДОПК, връчено на 26.09.2023 г. дружеството е уведомено за тези констатации, както и че данъчната основа за корпоративен данък и данък добавена стойност ще бъде определен по реда на чл. 122-124 от ДОПК. В конкретния случай ревизиращият екип се е позовал на данни, съдържащи се в събраните в хода на административното производство писмени доказателства, липса на представена от ревизираното лице счетоводна документация, представените от ревизирия субект документи, официални документи, служебно достъпни в регистрите на НАП.

Неоснователно в жалбата се твърди, че не са налице предпоставките на чл.122 от ДОПК , досежно ревизираните периоди м.08.2020 г. – м.04.2022 г.

Органите по приходите са събрали достатъчно убедителни доказателства, че са налице данни за укрити приходи/доходи, предвид неотчетени приходи от наем на предоставен за ползване и стопанисване обект – хотелски комплекс „Зенит“; безспорен е и факта, че

„Векинженеринг“ ЕООД не е подал годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2021 г. Т.е. налице са основанията на чл.122 ал.1 т.1 и т.2 от ДОПК, поради което ревизията, надлежно възложена със ЗВР за целия ревизиран период и по отношение на данъчните задължения както по ЗКПО, така и по ЗДДС законосъобразно е била проведена по особения ред. Данъчните органи са изтъкнали и факта, че жалбоподателят не е представил хронологичен опис на всички регистрирани стопански операции за 2018 г. и за периода 01.01.2020 – 31.07.2020 г. , за да бъдат проследени и анализирани отчетените приходи, разходи т.е. налице са и основанията на чл.122 ал.1 т.4 и т.5 от ДОПК.

Относно посоченото във възражението срещу РД обстоятелство, че част от счетоводната документация е наводнена, правилно ревизиращият екип е констатирал, че това твърдение за унищожаване на фирмената документация вследствие на непреодолима сила не е подкрепено с надлежни писмени доказателства – официални документи, издадени от компетентни органи.

Няма спор, че отдаденият за безвъзмездно ползване хотелски комплекс е собственост на дружеството –жалбоподател и същият е включен в неговото предприятие и служи за извършване на основната му икономическа дейност – предоставяне на хотелиерски услуги. Съгласно посочените в сключения договор от 20.07.2020 г. задължения на ползвателя „Максремонт“ ЕООД същият следва да използва имота по предназначение и да използва двете търговски наименования „Хотел Зенит“ и/или „Хотел Зенит С.“ т.е. ще извършва в него изцяло търговска дейност по предоставяне на хотелиерски услуги с придружаващите ги услуги ресторантьорство, фитнес , спа –услуги.

Въз основа на приобщените писмени доказателства, органите по приходите са констатирали, че в комплекса е извършвана търговска дейност, като са анализирани данните от ЕКАФП и съответните отчети, заплатените сметки за електричество и вода.

Обоснован е изводът на органите по приходите, че сключеният договор за безвъзмездно предоставяне на описания недвижим имот следва да се третира като облагаема доставка по смисъла на чл.12 ЗДДС.

Фактът, че ползвателят на хотелския комплекс е извършвал търговска дейност и е предоставял хотелиерски услуги, т.е. не е извършвал единствено поддръжка, която несъмнено е свързана с разходи, обосновава извод, че договорните клаузи по спорната сделка не отразяват действителното икономическо и търговско положение, а представляват напълно изкуствена конструкция, която не отразява икономическата действителност и е създадена единствено с цел получаване на данъчно предимство. Житейски нелогично и неоправдано е „Векинженеринг“ ООД, чийто основен предмет на дейност е именно предоставяне на хотелиерски услуги да предоставя целия си актив за безвъзмездно ползване на друг търговец, който активно осъществява чрез предоставения обект търговска дейност. Неприемливи са обясненията на жалбоподателя, че договорът е сключен с оглед последиците от обявеното извънредно положение от 20.03.2020 г. във връзка с пандемията "Ковид 19" . Тези твърдения се опровергават от наличието на писмени доказателства събрани от приходната администрация, относно отчетени продажби на услуги от „Максремонт“ ЕООД, като съдът отчете и обстоятелството, че процесния договор е сключен през месец юли 2020 г., а извънредното положение е отменено на 14.05.2020 г.

От жалбоподателя не са ангажирани доказателства в подкрепа на твърденията му за извършени разходи за поддръжка на недвижимия имот от „Максремонт“ ЕООД, което дружество не е предоставило нито писмени обяснения и сведения, нито счетоводна документация за разходите, които се твърди, че са направени във връзка с обичайната поддръжка на имота.

Според т. 35 от решението на СЕС от 13.02.2014 г. по дело С-18/13, "МАКС ПЕН" ЕООД, в съответствие с чл. 160 ДОПК националната юрисдикция е длъжна да установи дали е налице данъчна измама и да съобрази служебно изискванията на правото на Съюза, в съответствие с целта на Директива 2006/112 за борба срещу данъчните измами, избягването на данъци и евентуалните злоупотреби. Съгласно т. 42 от решение на СЕС от 20.06.2013 г. по дело С-653/11 борбата с отклонението от данъчно облагане, избягването на данъци и евентуална злоупотреба е призната и насърчавана от Директивата цел и води до забрана на напълно изкуствените конструкции, които не отразяват икономическата действителност и са създадени с цел получаване на данъчно предимство. Отчитането на действителното икономическо и търговско положение представлява основен критерий при прилагане на общата система на ДДС.

Съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗДДС когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги, без страните да са му придали парично изражение, данъчната основа на всяка от доставките към датата на възникване на данъчното събитие е данъчната основа при придобиването или себестойността на предоставената стока, а в случаите на внос – на данъчната основа при вноса или на направените преки разходи за извършване на предоставената услуга. Когато данъчната основа не може да се определи по този ред, данъчната основа е пазарната цена.

Съгласно параграф 1 т.16 от ДР на ЗДДС "Пазарна цена" е цената по смисъла на § 1, т. 8 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, определена чрез методите за определяне на пазарни цени по смисъла на § 1, т. 10 от допълнителните разпоредби на ДОПК .

Редът и начините за определяне на пазарни цени са регламентирани в Наредба № Н -9/14.08.2006 г. на МФ за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарни цени.

Член 5 от наредбата посочва, че методите за определяне на пазарните цени се прилагат въз основа на сравнение между контролирана и съпоставима неконтролирана сделка.

Съгласно изготвеното експертно заключение се установява, че е приложен методът на сравните

неконтролирани цени между независими търговци /пазарни сравнения/, посочен в §1, т. 1 0. 6. „а“ от ДР на ДОПК.

Видно от приложената експертиза, изготвена в ревизионното производство от лицензиран експерт Д. И. Д., при определяне на пазарната цена на наемите на първо място експертът е изследвал

местоположението, комуникациите, инфраструктурната обезпеченост, за което са приложени снимков материал и подробно описание. От

експертизата е видно, че оценителят е съобразил обявеното извънредно положение и ограничителни мерки във връзка с пандемията от Covid 19. Използваната

методология напълно съответства на методите, визирани в чл. 3 от Наредба N Н-9 от 14.08.2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарни цени. С експертизата е определена пазарна цена за месечен наем в размер на 1 079,94 лв./ ДО — 899,95 лв. и ДДС — 179,99 лв./ за целия хотелски комплекс/.

В съдебното производство жалбоподателят не е представил нито едно доказателство, в подкрепа на твърденията си и въз основа, на което да бъдат опровергавани констатациите на приходната администрация, относно определената пазарна наемна цена на отдадения за ползване хотелски комплекс; имал е възможност да представи относими към пазарната цена доказателства, включително и да поиска допускане до изслушване на съдебно – оценителна и счетоводна експертиза, но не е сторил това, въпреки дадените указания, относно доказателствената тежест в настоящото производство.

Предвид всичко изложено, изводът на органите по приходите, че са налице законовите предпоставки на чл.86 ал.1 и чл.82, чл.9 и чл.25 ал.4 от ЗДДС и жалбоподателят като данъчно регистрирано по ЗДДС лице е следвало да начисли данък добавена стойност, като издаде съответния данъчен документ са обосновани и законосъобразни.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съответствие с материално –правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК за юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно чл.8 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 т.2 от Наредба № 1 /2004г. за възнаграждения за адвокатската работа следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 799,75 лв.

Съгласно разпоредбата на чл.160 ал.7 изр.2 от ДОПК решението на административния съд по дела, по които се обжалват установени с ревизионния акт публични вземания общо в размер до 750 лв., в които не се включват начислените лихви за забава, когато ревизионният акт е издаден на физически лица, и общо в размер до 4000 лв., в които не се включват начислените лихви за забава, когато ревизионният акт е издаден на юридически лица, е окончателно.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Векиинженеринг“ ООД с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление и седалище – [населено място], [улица][жилищен адрес] офис № 3, представлявано от управителя Н. П. Д. срещу Ревизионен акт № Р-22221023003152-091-001/08.05.2024 г., издаден от Д. Б. К. – орган , възложил ревизията и З. И. Цвеклева – ръководител на ревизията, в частта на установените данъчни задължения по ЗДДС, потвърден с Решение № 1095/08.08.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С., за периода м.08.2020 г. – м.04.2022 г./кл./ за допълнително установени данъчни задължения по ЗДДС в общ размер на 3779,79 и лихви за забава в общ размер на 1217,75 лева .

ОСЪЖДА „Векиинженеринг“ ООД с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление и седалище – [населено място], [улица][жилищен адрес] офис № 3, представлявано от управителя Н. П. Д. да заплати на Национална агенция за приходите - дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 799,75 лева / седемстотин деветдесет и девет лева и седемдесет и пет стотинки/ разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл.160 ал.7 изр.2 от ДОПК

Съдия: